

[Alfred Andreassen.]

risiko at blive en slags seminarietkursus, et forhold, som alle kræfter bør sættes ind for at undgå. At seminariet på „Emdrupborg“ i år begynder med een præparandklasse og indtil to 1. klasser på studenterlinien, kan jeg helt tiltræde, ligesom jeg også kan slutte mig til den højtærede ministers udtalelser om, at der ved oprettelsen af dette seminarium overhovedet ikke er tænkt på at svække de nuværende private seminariers eksistensmuligheder. Det kan med rette siges, at de private seminarier nu har sådanne arbejdsvilkår, at det ligger i de pågældende seminariers egen hånd at klare sig i den konkurrence, som muligvis vil opstå.

Jeg takker endnu en gang for lovforslaget og anbefaler det til hurtig vedtagelse her i tinget.

Per Federspiel: Der er ikke i de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, tilstrækkelig begrundelse for at oprette et statsseminarium som en varig foranstaltning. Derimod kan det ikke bestrides, at den herskende lærermangel har nødvendiggjort en midlertidig afhjælpning af det forhåndenværende savn af undervisningsmuligheder. Men derfor må der ganske naturligt rejse sig en vis betænkelighed ved et forslag som dette, hvis man ikke kan se, hvorledes konkurrencen mellem et statsseminarium i København og de private seminarier vil udvikle sig.

Den højtærede minister udtalte her på samme måde som i landstinget, at man ikke har tilsigtet at give det nye seminarium et sådant omfang, at de nuværende private seminariers eksistens derved blev truet. Men det er jo en meget modereret udtalelse. Det siges ikke, at man vil sikre de private seminariers naturlige udvikling, og der siges intet om den situation, man egentlig kunne tænke sig ville opstå, nemlig at der under mere normale forhold, når behovet for lærere er tilfredsstillt, efterhånden kan opstå spørgsmål om nedlæggelse af et seminarium her i København, således som det tidligere har været tilfældet. Og dér vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om disse udtalelser må forstås således, at man vil stille statsseminariet på lige vilkår med private seminarier, således at man lader det være afgørende, hvad det vil være mest hensigts-

mæssigt at nedlægge på det tidspunkt, enten statsseminariet eller et af de private seminarier.

Fra mit partis side må vi se således på det, at et statsseminarium bør oprettes som en midlertidig foranstaltning parallel med den særlige studenteruddannelse. Derfor kan vi med tilfredshed se på ministerens udtalelse om, at man foreløbig kun agter at oprette en præparandklasse og en eller to 1. klasser for studenter, og ganske parallelt hermed må vi se på revisionsbestemmelsen i loven. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om det er hensigten til den tid at tage hele spørgsmålet op om, hvorvidt dette seminarium skal bestå, forudsat at de private seminarier klarer behovet for lærere, eller om man agter at nedlægge det, samtidig med at den særlige ordning for studenter opføres. Der er en ting i lovforslaget, som tyder på, at det ikke er tilfældet, nemlig § 3, som siger, at man vil normere forstanderen og det fornødne antal lærere. Jeg kan meget vel se, at det ikke er tilfredsstillende for disse mennesker at arbejde uden at være normerede; på den anden side er det en erfaring, at når man først har normeret embedsmænd, er det ikke til at blive af med dem, og den institution, som de er knyttet til, er det ikke let at foretage forandringer i. Ud fra disse forudsætninger, at man har blikket åbent for, at dette seminarium har lige vilkår med private seminarier, skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Hvidberg: Ligesom den konservative gruppe i det andet høje ting kan den konservative folketingsgruppe medvirke til nærværende lovforslags gennemførelse. I betænkningen til lovforslaget foreligger der en udtalelse fra den højtærede minister, som han i udvidet form har gentaget her i dag, nemlig den, at han ikke har til hensigt at give seminariet et sådant omfang, at de nuværende seminariers eksistens derved trues, eller — som den højtærede minister sagde i dag — at der gribes forstyrrende ind i de rammer, hvorunder de skal arbejde. Jeg er glad for denne udtalelse, men vil på den anden side også gerne sige, at de eksisterende københavnske privatseminarier kan ikke være interesseret i en ophobning, således at de trues til at blive lærerfabrikker. Fremragende københavnske seminarieførstandere